

Sygnatura akt I C 1173/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Szczecin, dnia 15 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Wojciechowska

Protokolant: Danuta Wojtachnia

po rozpoznaniu w dniu 01 kwietnia 2019 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

orzeka :

I. Zasądza od pozwanej A. (...) Towarzystwo (...)

Spółka Akcyjna w W. na rzecz powódki K. K. kwotę 2.600 (dwa tysiące sześćset) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08 lutego 2018r. do dnia zapłaty .

II. Powództwo w pozostałym zakresie oddala ;

III. Zasadza od Pozwanej na rzecz Powódki kwotę 373,15 (trzysta siedemdziesiąt trzy złote 15/100) tytułem zwrotu kosztów procesu w sprawie , przy czym koszty zastępstwa procesowego stron znoszą się wzajemnie .

IC 1173/17

UZASADNIENIE

Powódka K. K. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 5.200 zł. zadośćuczynienia z tytułu doznanej krzywdy w związku z kolizją drogową z dnia 22 stycznia 2017r. W uzasadnieniu wskazała , iż następstwem kolizji był uraz mięśnia karku z mechanizmu „ smagnięcia biczem” , bolesność mięśni karku oraz ograniczenie ruchomości na skutek odczuwanego bólu . Ponadto w zakres krzywdy z art. 445 k.c. Powódka zaliczyła stres co do przyszłości związany z należytych wykonywaniem obowiązków pracowniczych , albowiem pracuje w szkole sportowej , odczuwany lęk przed uczestniczeniem w normalnym ruchu drogowym , zdecydowane ograniczenie aktywności w życiu prywatnym , w tym rezygnacja z aktywnych form wypoczynku i ograniczenie relacji w życiu towarzyskimz. Odsetki ustawowe zostały zażądane przez Powódkę od dnia 27 lipca 2017r. , albowiem z tego dnia pochodzi pismo Pozwanej odmawiające uwzględnienia odwołania Powódki. Powódka wniosła o zasądzenie kosztów procesu ,w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych . W uzasadnieniu wskazała m.in. ,że aczkolwiek charakter zadośćuczynienia jest kompensacyjny to jego wysokość nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy ,ale musi być „ odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być utrzymana w rozsądnych granicach i nie może być źródłem wzbogacenia – zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego . Jak wskazała następnie Pozwana zadośćuczynienie powinno uwzględniać wszystkie indywidualne okoliczności takie jak nasilenie cierpień , długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa oraz inne trwałe następstwa

zdarzenia , ponadto konsekwencje zdarzenia w życiu prywatnym i społecznym oraz wiek poszkodowanego . Podkreśliła, iż zadośćuczynienie za doznaną krzywdę nigdy nie wyrówna doznanej szkody niemajątkowej , której nie da się w sposób pewny i jednoznaczny wyliczyć (inaczej aniżeli odszkodowanie za szkodę majątkową), a w związku z tym przyjmuje się , iż funkcja zadośćuczynienia polega na dostarczeniu poszkodowanemu takiej sumy pieniężnej , która będzie wystarczająca na zakup dóbr konsumpcyjnych , które pozwolą poszkodowanemu oderwać myśli od przeżywanej krzywdy , poczuć ulgę , złagodzić skutki krzywdy przez rzeczywiste i wymierne zwiększenie możliwości nabywania dóbr materialnych , osiągnięcie przyjemności rekompensującej doznane cierpienia fizyczne i psychiczne.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje :

Powództwo oparte o treść art. 445 k.c. zasługuje na częściowe uwzględnienie . Treść tego przepisu jest stronom znana , więc przechodząc do jego komentarza i zastosowania w sprawie .

Przesłanką zastosowania komentowanego przepisu jest powstanie szkody niemajątkowej pozostającej w adekwatnym związku przyczynowym z uszkodzeniem ciała lub wywołaniem rozstroju zdrowia (o którym stanowi przepis wcześniejszy –art.444k.c.) . **Terminy te (tzn. uszkodzenie ciała , rozstrój zdrowia)** nie są definiowane przez ustawę, stąd należy im przyznawać znaczenie zgodnie z regułami semantycznymi języka ogólnego. Odwołując się do tych reguł, "**uszkodzenie ciała**" będzie oznaczało zerwanie ciągłości czy jednolitości jakiegokolwiek komórki (przy czym zerwanie ciągłości pojedynczej komórki raczej nie będzie miało żadnych reperkusji w majątku podmiotu), tkanki lub organu organizmu podmiotu. "**Rozstrój zdrowia**" oznacza zaś najogólniej naruszenie normalnego funkcjonowania organizmu, spowodowanie jego dysfunkcyjności w określonym zakresie (podobnie A. Olejniczak, w: Kidyba, Komentarz KC, t. III, cz. 1, 2014, s. 549; A. Cisek, P. Machnikowski, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz KC, 2014, s. 887; G. Bieniek, J. Gudowski, w: Gudowski, Komentarz KC, Ks. III, cz. 2, 2018, s. 990; G. Karaszewski, w: Osajda, Komentarz KC, t. II, 2013, s. 755; M. Safjan, w: Pietrzykowski, Komentarz KC, t. I 2018, s. 1556; A. Cisek, W. Dubis, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz KC, 2018, s. 935). Ustawodawca nieprzypadkowo użył przy tym w komentowanym przepisie funktora "lub"; elementarne doświadczenie życiowe wskazuje, że zwłaszcza cięższymi uszkodzeniami ciała towarzyszy również rozstrój zdrowia (tak np. już A. Szpunar, Ochrona dóbr osobistych, s. 50 i n.; G. Bieniek, J. Gudowski, w: Gudowski, Komentarz KC, Ks. III, cz. 2, 2018, s. 990; A. Śmieja, w: System PrPryw, t. 6, 2018, s. 737). **Przy tym mówiąc o zdrowiu , należy to pojęcie interpretować szeroko , angażując tutaj również zdrowie psychiczne** (pogląd ten jest już dziś niesporny, jako pierwszy wyr. SN z 8.5.1969 r., II CR 114/69, OSNCP 1970, Nr 7–8, poz. 129; w doktrynie np. A. Olejniczak, w: Kidyba, Komentarz KC, t. III, cz. 1, 2014, s. 549; A. Cisek, P. Machnikowski, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz KC, 2014, s. 887; M. Safjan, w: Pietrzykowski, Komentarz KC, t. I, 2018, s. 1556; A. Śmieja, w: System PrPryw, t. 6, 2018, s. 737). **Naruszenie zdrowia psychicznego bywa nawet uznawane za typowy przykład "wywołania rozstroju zdrowia", o którym mowa w komentowanym przepisie art. 444 k.c.**

Mając zatem powyższe na uwadze ,w procesie toczonym przez strony reprezentowane profesjonalnie przed tut. Sądem ciężar dowodzenia faktów – przesłanek odpowiedzialności z art. 445 k.c. w zw. z art. 444k.c. w zw. z art. 415 k.c. należał do Powódki .

W procesie ustalone zostały następujące fakty.

W dniu 22 stycznia 2017r.w P. miała miejsce kolizja drogowa . Samochód kierowany przez J. W. , pasażerem którego była K. K. (zajmowała miejsce pasażera z przodu) został uderzony w tył przez inny samochód , przy przejściu dla pieszych. Na miejsce zdarzenia nie zostało wezwane pogotowie . Powódka wraz partnerem J. W. spieszyli się na uroczystości pogrzebowe.

Dowód : bezsporne, nadto akta szkodowe k. 31-37 oraz na płycie CD –K.66

W dniu 23 stycznia 2017r. Powódka zgłosiła się z narastającym bólem głowy do Szpitala (na (...)) przy ul. (...) w S. .Wykonano TK głowy bez kontrastu , badanie KT głowy przeglądowe . Stwierdzono uraz głowy i kręgu C bez utraty przytomności w kolizji 22 stycznia 2017r. Z badania CT głowy wywnioskowano brak zmian pourazowych. Tego dnia

nastąpiło badanie przez neurologa , który zalecił leki przeciwbólowe i odpoczynek . Stwierdzono brak podstaw do hospitalizacji w oddziale neurologii.

Dowód :- odmowa przyjęcia do szpitala – k. 9

- historia zdrowia i choroby poradni neurologicznej k. 106

- zeznania Powódki k. 120-120v.

- opinia sądowo-lekarska k. 132-137

W dniu 24 stycznia 2017r. Powódka zgłosiła się do (...) Publicznego Szpitala (...) przy ul. (...) w S. z dolegliwościami bólowymi karku i okolicy międzyłopatkowej . Zalecono ograniczenie aktywności fizycznej przez 7 dni , zakaz dźwigania , leczenie doraźne przeciwbólowe . Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim od 24 stycznia do 10 lutego 2017r. z przerwami .

W dniu 30 stycznia 2017r. w karcie K. K. z Poradni (...) (...) ((...)) zapisano: „ nadal bóle głowy po wypadku”.

W dniu 31 stycznia 2017r. otrzymała skierowanie do poradni rehabilitacyjnej i ortopedycznej z dopiskiem :”PILNE” z uwagi na zespół bólowy kręgu szyjnego i zaleceniem : „ Zabiegi kompleksowe” .

W dniu 31 stycznia 2017r. w (...) S.A. w S. rozpoznano: „T91 następstwa urazów szyi i tułowia” i rozpoczęto rehabilitację – 5-6 zabiegów , za które Powódka zapłaciła ze swoich środków gdyż czas oczekiwania na zabiegi z NFZ był dłuższy , zaś oczekiwanie utrudniał utrzymujący się ból szyi. Z zabiegów rehabilitacyjnych finansowych przez NFZ K. K. korzystała w marcu 2017r. Były to masaże suche oraz naświetlania lampą (...).

W dniu 31 stycznia 2017r. w karcie pacjenta Poradni (...) zapisano : „ KT głowy be zmian patologicznych, konsultacja ortopedyczna 24 stycznia 2017r. uraz smagnięcia biczem , pourazowe bóle kręgosłupa szyjnego . Stan ogólny dobry . Skargi na pourazowe bóle kręgosłupa C. Ruchy bolesne , dzwonienie w uszach . Stan neurologiczny bez deficytu ogniskowego (...) . oponowe (-) Bez niedowładów w kończynach górnych . Chód samodzielny.

Dowód : - karta informacyjna k. 10

-dokumentacja medyczna oraz fizjoterapeutyczna , w tym skierowanie k. 11, 12 , zaświadczenia z poradni rehabilitacyjnej k. 13-16 , skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne ,z dnia 13.02.2017r. wraz z terminarzem zabiegów k. 17 – 22, dokumentacja zabiegów k. 49-55

- dokumentacja (...) k. 105-106

- zwolnienia lekarskie k. 23-25

- faktury k.26 -30

-zeznania Powódki k. 120-120v.

- opinia sądowo-lekarska biegłego sądowego – k.134

K. K. zakończyła rehabilitację z końcem marca 2017r. Po tym czasie czuła się dobrze , przy czym do chwili obecnej utrzymują się okresowo bóle głowy i szyi . Z tego powodu przyjmuje leki przeciwbólowe . Przed zdarzeniem z dnia 22 stycznia 2017r. takie dolegliwości nie występowały. W styczniu 2018r. pojawiły się zawroty głowy , które utrzymują się do chwili obecnej.

W dniu 23 lutego 2018r. oraz 02 marca 2018r. w karcie K. K. z Poradni (...) (...) ((...)) zapisano:” zawroty głowy” .

Do chwili zdarzenia z dnia 22 stycznia 2017r. K. K. była osobą aktywną , jeździła na rowerze oraz samochodem , uczestniczyła aktywnie w życiu towarzyskim – wychodziła do kawiarni , na dyskotekę z koleżankami . Była osobą , która aktywnie uprawia sport dla dobrej jakości życia , ale nie wyczynowo . W chwili obecnej nie prowadzi samochodu (z uwagi na zawroty głowy) , a gdy jedzie jako pasażer ze swoim partnerem J. W. zwraca uwagę jej stan napięcia , ciągle zwraca uwagę partnerowi gdyż się stresuje . Aktywność bardziej wytrzymałościową i wymagającą zamieniła na jogę i pilates (1, 2 x w tygodniu) . Przeszkadza jej bardzo hałas , czego wcześniej nie było . Wyjazdy w dalsze podróże za granicę stały się obecnie dyskomfortem . W chwili obecnej zrezygnowała z tych wyjazdów , jak również z wyjazdów na zawody sportowe swojego partnera . Kiedy u Powódki występują zawroty głowy forma jakiegokolwiek aktywności jest wykluczona .

W okresie od 10 stycznia 2018r. do 20 stycznia 2018r. K. K. przeszła zabiegi rehabilitacyjne z powodów zawrotów głowy i bólów szyjnego odcinka kręgosłupa.

Z badania TK kręgosłupa szyjnego z dnia 05 czerwca 2018r. wynika, że wykazuje zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne na wysokości C5-C7

Dowód : - zeznania Powódki k. 120-120v.

- zeznania świadka J. W. k. 109-110

- dokumentacja (...) k. 105v

- zaświadczenie o rehabilitacji z dnia 30 maja 2018r. – k.105

Podczas wypadku komunikacyjnego K. K. doznała urazu głowy bez utraty przytomności i urazu kręgosłupa szyjnego i piersiowego z mechanizmu „ smgnięcia biczem” .

Wypadek spowodował wystąpienie bólów głowy i kręgosłupa szyjnego . Zgłaszana bolesność uciskową kręgosłupa szyjnego można wiązać ze zmianami zwyrodnieniowo-dyskopatycznymi .

Zgłaszane bóle głowy i ich związek z przebyłym zdarzeniem może ocenić biegły neurolog.

Nie stwierdzono upośledzenia funkcji kręgosłupa w następstwie wypadku .

Dowód : opinia sądowo-lekarska biegłego sądowego k. 131-137 .

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy , w szczególności dokumentacja medyczna oraz fizjoterapeutyczna (rehabilitacyjna) ,nadto opinia biegłego wskazują , iż K. K. istotnie na skutek kolizji drogowej z dnia 22 stycznia 2017r. doznała urazu głowy bez utraty przytomności , urazu kręgosłupa szyjnego i piersiowego z mechanizmu „ smgnięcia biczem” , bolesności mięśni karku oraz okolicy międzyłopatkowej . Już następnego dnia pojawił się ból głowy oraz szyi , który utrzymywał się do marca 2017r. z małymi przerwami będąc powodem zabiegów rehabilitacyjnych w postaci masażu i naświetlań. Po tym czasie , można przyjąć , iż od początku kwietnia 2017r. ból głowy i szyi występuje okresowo. Natomiast w styczniu 2018r, pojawia się dodatkowo okoliczność zawrotów głowy (o czym poniżej . Zdaniem Sądu , wyżej wskazane urazy (głowy oraz kręgosłupa szyjnego i piersiowego) stanowią „roztrój zdrowia” w rozumieniu cytowanego przepisu art. 444 w zw. z art. 445 k.c. Nie ma dla Sadu również wątpliwości ,iż w adekwatnym związku przyczynowym z tymi urazami pozostaje ból głowy i okolic szyi. Świadczy o tym wystąpienie tej dolegliwości bezpośrednio po zdarzeniu z dnia 22 stycznia 2017r. i brak takich dolegliwości bezpośrednio wcześniej . Nadto , uznanie według powszechnej wiedzy , w tym zasad logiki , i przy braku wyraźnego zaprzeczenia przez biegłego sądowego w tym zakresie , iż tego rodzaju następstwo jest normlanym następstwem i zaistniałego stanu rzeczy t.j. urazu z mechanizmu „ smgnięcia biczem” .

W tej sytuacji dopatrywanie się w dolegliwościach bólowych głowy i szyi , związku z innymi hipotetycznymi przypadłościami chorobowymi K. K. w ocenie Sądu jest pozbawione jakichkolwiek racjonalnych podstaw . W opinii

sądowej z dnia 05 listopada 2018r. biegły sądowy twierdzi, iż bolesność uciskową kręgosłupa szyjnego można wiązać ze zmianami zwyrodnieniowo-dyskopatycznymi. Jednakże nie należy zapominać, iż dyskopatia powstaje najczęściej na skutek urazu (wiedza powszechna) . Oczywiście nie jest to jedyna przyczyna i może ich być wiele , jednak okoliczność , iż bolesność ta powstała zaraz po wypadku z dnia 22 stycznia 2017r. przemawia za uznaniem , iż uraz „z mechanizmu smagnięcia biczem” w przypadku Powódki jeśli nie zdecydował o powstaniu dolegliwości bólowej szyi to przynajmniej do tego się przyczynił . A o tym decyduje już sam fakt czasoprzestrzeni , w której ta dolegliwość bólowa wystąpiła . Podobna argumentacja towarzyszy ocenie wyrażanej przez Sąd , iż bóle głowy Powódki są dolegliwością pozostająca w adekwatnym związku przyczynowym z „urazem smagnięcia biczem” . Bóle głowy mogą być normalnym następstwem tego urazu (wiedza powszechna) , a skoro wcześniej nie występowały u Powódki uraz ten co najmniej przyczynił się do ich wystąpienia . Biegły sądowy w tym zakresie wskazał , iż zgłaszane bóle głowy i ich związek z przebyłym zdarzeniem może ocenić biegły neurolog . W ocenie Sądu jeśli chodzi zawroty głowy , które pojawiły w się w styczniu 2018r. , zatem kilka miesięcy po zakończonej rehabilitacji , należy się zgodzić z tym twierdzeniem. Co do samych dolegliwości bólowych głowy po zdarzeniu , do czasu zakończenia rehabilitacji oraz okresowo pojawiających się później takiej oceny Sąd nie podziela z przyczyn jak wyżej . Z tego również powodu postanowił pominąć dowód z dokumentacji leczenia K. K. w placówkach wskazanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia w (...) Zestawienie Usług dla wybranego numeru (...), za okres 14 lutego 2008r. –02 marca 2018r. (k. 94-102 akt) , wobec wyraźnego oświadczenia w tym zakresie strony powodowej , że żadne ze świadczeń z NFZ z udzielonych K. K. do 22 stycznia 2017r. nie pozostawało w jakimkolwiek związku z urazem po zdarzeniu (por. postanowienie z dnia 04 września 2018r. –k. 125 oraz protokół rozprawy z dnia 09 lipca 2018r. – k. 120v.) . Podstawę pominięcia dowodu stanowił przepis art.217§ 3 k.p.c.

Sąd w ustalaniu stanu faktycznego brał również pod uwagę zeznania powódki K. K. oraz świadka J. W. . Były spójne i korespondowały z resztą z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego , w szczególności z zapisem wizyt w dokumentacji medycznej i rehabilitacyjnej . Z treści zeznań wyłania się obraz K. K. przed zdarzeniem z dnia 22 stycznia 2017r. jako osoby aktywnej życiowo w wielu sferach jej życia .Obraz ten po zdarzeniu z dnia 22 stycznia 2017r cechuje już inne tło naznaczone przykrym doświadczeniem bólu. Czy ten ból mógł wynikać z innych schorzeń K. K. , które to twierdzenie w linii swojego stanowiska , obrony prezentowała strona pozwana . Odpowiedź narzuca się sama , również w świetle przedstawionej powyżej argumentacji .

Zdaniem Sądu , czas za który strona powodowa może skutecznie domagać się zadośćuczynienia to czas do zakończenia okresu rehabilitacji t.j. do koca marca 2017r. związany z najsilniejszymi dolegliwościami bólowymi ograniczeniem życia osobistego i zawodowego K. K. jak również ten czas , w którym występujące okresowo bóle(ale nie zawroty) głowy i okolic szyi powodowały ograniczenie zwykłej aktywności życiowej i związany z tym dyskomfort . Przed wszystkim w zakres cierpień związanych z wypadkiem z dnia 22 stycznia 2017r należy zaliczyć ból , który zdaniem Sądu była tak duży , iż z osoby o aktywnym podejściu Powódka stała się osobą wycofaną zarówno sportowo jak i towarzysko, nawet jeśli miało to charakter przejściowy , tymczasowy . Do tego niewątpliwie stres związany ze zdarzeniem , który przełożył się na rezygnację z prowadzenia samochodu oraz jazdy na rowerze, a także napięcie podczas jazdy samochodem z partnerem . Słusznie zwraca uwagę w swojej linii obrony przed powództwem Pozwana , iż charakter zadośćuczynienia jest kompensacyjny to jego wysokość nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy ,ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być utrzymana w rozsądnych granicach i nie może być źródłem wzbogacenia . Powinno uwzględniać wszystkie indywidualne okoliczności takie jak nasilenie cierpień , długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa oraz inne trwałe następstwa zdarzenia , ponadto konsekwencje zdarzenia w życiu prywatnym i społecznym oraz wiek poszkodowanego , i że jakkolwiek zadośćuczynienie za doznaną krzywdę nigdy nie wyrówna doznanej szkody niemajątkowej , której nie da się w sposób pewny i jednoznaczny wyliczyć (inaczej aniżeli odszkodowanie za szkodę majątkową), a w związku z tym przyjmuje się , iż funkcja zadośćuczynienia polega na dostarczeniu poszkodowanemu takiej sumy pieniężnej , która będzie wystarczająca na zakup dóbr konsumpcyjnych , które pozwolą poszkodowanemu oderwać myśli od przeżywanej krzywdy , poczuć ulgę , złagodzić skutki krzywdy przez rzeczywiste i wymierne zwiększenie możliwości nabywania dóbr materialnych , osiągnięcie przyjemności rekompensującej doznane cierpienia fizyczne i psychiczne.

Zdaniem Sądu , powyższe stanowisko należy w pełni podzielić i dlatego kwota 2.600 zł zrekompensuje „w pewien sposób” cierpienia i zmiany w życiu , które stały się udziałem Powódki w okresie do zakończenia rehabilitacji , a także te które występują okresowo w związku z odczuwanym dyskomfortem bólowym głowy czy okolicy szyi. Wartość ta została ustalona w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej , które za rok 2017r stanowiło kwotę 4.271,51 zł. oraz przy uwzględnieniu osobistego , subiektywnie wyliczonego przez stronę powodową kwoty żadanego zadośćuczynienia . Mając na uwadze jakie dobre materialne może nabyć za kwotę 2.600 zł. , w tym służące relaksacji , wypoczynkowi , nie tracąc przy tym z pola widzenia, iż „ wygraną w sprawie” można przyjąć tylko połowicznie , kwota przyznanego zadośćuczynienia jest w ocenie Sądu wyważona i słuszna, uzasadniona okolicznościami sprawy . Mówić o połowicznej wygranej i tym samym połowicznej przegranej , należy mieć na uwadze , iż strona powodowa nie wykazała, iż zawroty głowy , które pojawiły się w styczniu 2018r., zatem po kilku miesiącach po zakończeniu procesu rehabilitacji pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 22 stycznia 2017r . Tutaj należy w całości podzielić stanowisko biegłego sądowego , iż związku takie ze zdarzeniem mógłby ocenić biegły lekarz neurolog . Takiego wniosku jednak , o badanie przez biegłego neurologa i opinię w tym zakresie , po doręczeniu odpisu opinii , strona powodowa nie złożyła. Co więcej w swoich zeznaniach na k. 120 K. K. zeznała, że nie potrafi jednoznacznie powiedzieć, że zawroty głowy , które pojawiły się w styczniu 2018r. są następstwem zdarzenia ze stycznia 2017r. Podała, że doktor neurolog skierowała ją na tomograf głowy w maju br i czeka na wizytę . Pomimo to jednak żaden wniosek procesowy w tym zakresie nie został złożony.

Reasumując , przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej ex delicto (art. 415 k.c. w zw. z art. 444 k.c. , 445 k.c.) zostały spełnione . Legitymacja strony pozwanej nie była w procesie kwestionowana.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (punkt I i II) .

Odpowiednie do rozstrzygnięcia o żądaniu głównym orzeczenie o kosztach procesu – przyjmując wygraną/przegraną połowiczną, oparto o treść art. 100 k.p.c. oraz art. 98 § 1 k.p.c. Koszty zastępstwa prawnego stron zostały wzajemnie zniesione ,a kosztami wynagrodzenia biegłego strony zostały obciążone po połowie . Zaliczka stron na poczet wynagrodzenia biegłego złożona po 1000 zł przez każdą z nich została rozliczona zarządzeniem z dnia 11 lutego 2019r. (por. k. 146 akt) . Stąd strona pozwana jest zobowiązana do zwrotu stronie powodowej połowy kwoty wynagrodzenia biegłego (wynagrodzenie biegłego 486,30 zł) oraz połowy wpisu (260 zł. opłata od pozwu) .

Szczecin 06 maja 2019r.

Kamila Wojciechowska